

वा० रा०

॥४॥

बर्हिणवाससः बर्हिणोमयूरस्तत्संबन्धिबर्हवाससइत्यर्थः ॥ शोणितादिग्धाः रक्तलिप्ताः ॥ १२ ॥ सविद्धोपि रामबाणताडितोपि वरदानमाहात्म्यादगतासुर्व्यथामात्रेण वैदेहीं
हित्वा शूलमुद्यम्याभ्यद्रवत् ॥ १३ ॥ महानादं विनद्य कृत्वा शक्रध्वजोपमं दैर्घ्येण स्थौल्येनच व्यात्ताननोविष्टताननः ॥ १४ ॥ कालांतकयमाः प्राणतनुर्मनःसंहारप्रधानाः सं
हाररुद्रस्य मूर्तयस्तत्सदृशे ॥ १५ ॥ प्रहस्य शस्त्रावध्ये मयि वृथैषां बाणपातइति हासः ते बाणाः रामलक्ष्मणविसृष्टाः जृम्भणेन शरीरलग्ना अपि कायान्निर्जग्मुः ॥ आशुगाः शी

तेशरीरं विराधस्य भित्त्वा बर्हिणवाससः ॥ निपेतुः शोणितादिग्धाधरण्यां पावकोपमाः ॥ १२ ॥ सविद्धोन्यस्य वैदेहीं शूलमुद्यम्यराक्ष
सः ॥ अभ्यद्रवत्सुसंकुट्टस्तदारामं सलक्ष्मणं ॥ १३ ॥ सविनद्यमहानादं शूलं शक्रध्वजोपमं ॥ प्रगृह्याशोभततदा व्यात्ताननइवांत
कः ॥ १४ ॥ अथतौ भ्रातरौ दीप्तं शरवर्षं वर्षतुः ॥ विराधे राक्षसे तस्मिन् कालांतकयमोपमे ॥ १५ ॥ सप्रहस्य महारौद्रः स्थित्वा जृम्भत
राक्षसः ॥ जृम्भमाणस्य ते बाणाः कायान्निष्पेतुराशुगाः ॥ १६ ॥ स्पर्शान्तु वरदानेन प्राणान्संरोध्य राक्षसः ॥ विराधः शूलमुद्यम्यराघवा
वभ्यधावत् ॥ १७ ॥ तच्छूलं वज्रसंकाशं गगने ज्वलनोपमं ॥ द्वाभ्यां शराभ्यां चिच्छेदरामः शस्त्रभृतां वरः ॥ १८ ॥ तद्रामविशिखैश्छि
न्नं शूलं तस्यापतद्भुवि ॥ पपाता शनिना छिन्नं मेरोरिव शिलातलं ॥ १९ ॥ तौ खड्गौ क्षिप्रमुद्यम्यरुष्णसर्पाविवोद्यतौ ॥ तूर्णमापततुस्तस्य
तदा प्रहरतां वलात् ॥ २० ॥ सवध्यमानः सुभृशं भुजाभ्यां परिगृह्यतौ ॥ अप्रकंप्यौ नरव्याघ्रौ रौद्रः प्रस्थानुमैच्छत ॥ २१ ॥ तस्याभिप्रा
यमाज्ञाय रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ वहत्वयमलं तावत्पथानेन नतुराक्षसः ॥ २२ ॥

दित्यर्थः ॥ संरोध्य धृत्वा परमदुःखं प्राप्तोपीति शेषः ॥ १७ ॥ तच्छूलं करस्थमूलभागमेवेति शेषः ॥ गगने ज्वलनोपमं ॥ शिखाभागावच्छेदेनेति भावः ॥ १८ ॥ अशनि
वज्रं ॥ १९ ॥ तदा आपतनकाल एव प्रहरतामित्यर्थः ॥ २० ॥ भुजाभ्यां परिगृह्य एकैकेनैकैकं ॥ २१ ॥ तस्याभिप्रायं काननांतर्नयनविषयं २२ ॥ ॥

आ० का०

॥४॥